

~~De cetero, quibus nosti,~~ Gessi equidem morem et gero lactem,
 sed, fateor, non libenter, per exiguo cum fructu, profectus te
 nullo. Tacui tamen, quoniam, Ille fecit. De
 cetero, quibus nosti, facile conjeceri tot aegrotarum nocturnum
 insomniarum, otiosum non evigilasse. Sane, cum maxime
 Medici quietem cerebro indicerent, non valui ipse nihilmet
 imperare. Itaque ~~quod~~^{quae} ad Characterisimum parvula
 praefuseram, continua statim alluvione eam in
 molem ~~miratas~~ enervasse miratus sum, ut justis quoque
 libelli vicem expletura videretur. His tandem nonnullos variis
 Odiamatis conatus adji. cere amicorum imperio persuadeo.
 Rogo te primum sequi auctoritas in propatulo tam prolixo
 ut insaniam. Deinde cum Typographo Middelburgensi
 quod iter inveniendum ~~est~~ censeas. Dum ista scribo, affectus
 altera eorum editio, quae in Zelandiam te obstetricante
 prodierunt. Ineptos homines! qui me ne convento qui-
 dem pro arbitrio haec dispensant, neque errorum, qui bus
 prior editio scaturit, tollendorum copiam faciunt, cuius
 id maxime interest. Ecce, nunc praecipue loci distantia
 deterrere, et nisi in singulas septimanas, singulos quater-
 niones nihilmet corrigendos transmittere velint, cessas
 sum vel suppressere haec caetera, vel Batavis meis, qui ad ^{que}
 manum sunt, excubenda tradere, quamquam non difficilem
 Zelandi ~~typo~~^{typi} elegantiam non parvum eo allici. Tu si otium
 est, et haec tanti putas, in me quid faciendum censeas;
 quin Typographum ~~ut conuenias~~^{quoque officium ut} conuenias maxime expe-
 verim, quo nimirum hominem mihi tradas promptum
 magis et obsequentem: Vale bis Doctissime, et me
 amas, qui te proster plurimos. Haga. 30. Octob. 1623.

C. Hugentius (61)

J. Catsio.

De morbo, Catsio amice, condoleo quam amice, et male
 sit mihi, nisi melius est a tali solatio. Equidem porro curam
 vasculi hujus uni Tigulo commisi, quandoquidem res omnia
 Medica frustra est. Sectionem parcius attingo; scriptio enim
 oculi ferunt minus incommoda; nempe quae in eos,
 quasi in phialam, arena defluit, sequitur ista commo-
 vetur, quam si celerem rotafurus imperes. Typo-
 graphum adfore etiam ab alio didicisti, quo scribit
 librum ~~alium~~ Amstelodami ~~est~~ cuiusdam inter-
 homini nequa, et male feriat, qui de tuis nouellis
 et meae oculuae, despecta Privilegii auctoritate, mihi typis
 recudit.

recedit. At ego alio nunc avellor, et Butavi mei, etiam
hæc in urbe, operam suam oblatam eunt, ex quo de novâ
editione rumusculini acceperunt. Characteres item et
chartam et Tabellas æneas quot, quales, quantas injunxero.
Solve, sis, nodum Juris; quod si simul et priora illa cum novis
exere animis ferat, censes obstare Auctori Privilegium, quod
testibus, ipso non convento impetraverit! Aliunde sugge-
runt, ego egi tibi lucellum ab editione Emblematum,
obvenisse. Si verum narrant, quæro nunc utine calaveris
amicos ^{zci} faciendæ compendimus: Fateor Operum Tacorum digni-
tatem nihil non præcipui meruisse. At fallor tamen
aut isto Typographo auditas ~~aut~~ ^{aliquo} ~~est~~ ^{stimuli} cessura
~~est~~, si ^{providet} despiciatur, certeque tu veri, qui Pironeum
utile dulci miscere docueris, quæ res omnes punctum ferri
ajunt. Si credis coram ista comœdiis tractatum iri,
urgeo ego uti ne literarum molestiam detrahas, quia spondeo
circa has tricas ultimam fore. Quid autem si Typographus
ante Comitia vestra incornem adortus? Adde, quod quo propi-
us ad nos accedis, rariùs te video, quæ tuâ mihi circa Repu-
blicam assidua exercitatio est. Itaque dum vacas (Citamen
hoc nunquam) amicorum esto, hujus a ^{utem} ~~est~~ ^{est} ~~est~~ imprimis, qui
totus ^{est}, et ubique ~~est~~.

Tuus.

8to Novembris 1673.

C. Huygenus

R. Thorio.

Clarissime Thori.

(162).

Testabuntur ij maxime, quibus circa rem literariam fami-
liarissime utor, quam quotidianus mihi de Te sermo est.
quam assiduis de probitate item tuâ atque doctrinâ. Cæve
miseris tamen vel succenseas, quod tanto mensium ^{infer}
valle, calamus te isto, nisi per fidei commissum non salu-
taverit: recordare patius, quod cum eadem in Urbe et vicini-
virescens, obtundere amicos vanis alloquiis non mei moris
erat, eos præcipue, quibus tam jure negotium diem in tot ^{fructu}
concidit. Nunc quoque non insolens magis, quam invitis
te compello. In causâ morbus est mi Thori, quo adigente
quantum usquam est opis aut operæ, nihil intentatum relinquit
Ille autem a Catharro est iterum, non illo quidem, sicut
olim in aurem, sed quod magis fastidisse miserum, in ocu-
lum utrumque. Anni sunt, ex quo varia illis fantasmatas
aut